

คานถล่ม - ถนน 7 ชั่วโมง

ก่อนอื่นต้องขอแสดงความเสียใจกับญาติผู้เสียชีวิต และบาดเจ็บ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อคืนวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 คานสะพานที่มีน้ำหนักมากกว่า 5 ตัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างสะพานกลับรถ ถนนพระรามที่ 2 กม.34 หน้าโรงพยาบาลวิภาวธรรม สมุทรสาคร ต.บางกะเจ้า อ.เมือง จ.สมุทรสาคร ที่กำลังอยู่ในระหว่างปิดปรับปรุง ทั้งถล่มลงมาทับรถยนต์ที่กำลังสัญจรบนช่องทางหลัก (Main Road) ขาเข้า กรุงเทพฯ

เหตุการณ์นี้ทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 2 ราย โดยประชาชนในรถเกิดเหตุ เสียชีวิต 1 ราย บาดเจ็บ 1 ราย และเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง เสียชีวิต 1 ราย บาดเจ็บ 1 ราย และมีรถได้รับความเสียหายจำนวน 3 คัน

สะพานกลับรถบนทางหลวงหมายเลข 35 หรือชื่อทางการ คือ ถนนพระราม 2 แต่ถูกขนานนามว่า ถนน 7 ชั่วโมง เพราะถนนเส้นนี้ มีการก่อสร้างมาโดยตลอด ไม่เสร็จสมบูรณ์เสียที สะพานกลับรถที่เกิดเหตุ ใช้งานมากกว่า 30 ปี จึงจำเป็นต้องซ่อมแซม เริ่มซ่อมแซมตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2565 กำหนดเสร็จในเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565

การซ่อมประกอบด้วยการทุบรื้อพื้นสะพานและเปลี่ยนพื้นใหม่ จำนวน 2 ช่วง งานสกัดโครงสร้างสะพานที่เสียหาย ส่วนที่อยู่บนคานคอนกรีตอัดแรง รวมทั้งบริเวณพื้นที่ทางขึ้นทางลง การซ่อมบำรุงไม่ได้มีการปิดช่องทางจราจร เพราะมีรถสัญจรมาก เนื่องจากเป็นเส้นทางผ่านเข้าออกสู่ภาคใต้ สะพานกลับรถอีกด้านได้ซ่อมแซมเรียบร้อยแล้ว โชคดีที่ไม่มีปัญหา

หลังจากที่คานถล่มครั้งนี้ ไม่กี่ชั่วโมง เจ้าหน้าที่ระดับสูงของกรมทางหลวงลงมาดูพื้นที่เกิดเหตุ และให้

สัมภาษณ์ท่านเองว่า “ไม่ได้เกิดจากการสะเพร่า เพราะมีมาตรการดูแลแต่ละโครงการอย่างรัดกุม และเน้นย้ำความปลอดภัย และมีการตรวจสอบอย่างเต็มที่ จึงเชื่อว่าเหตุการณ์นี้ น่าจะเป็นอุบัติเหตุ” แต่ต่อมา เจ้าหน้าที่ระดับสูงคนนี้ มีท่าทีเปลี่ยนไป ให้สัมภาษณ์ในภายหลังยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้น

ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญบางท่านมีความเห็นว่า มีการรื้อสะพานบางส่วนออก เพื่อทำใหม่ ทำให้หมุดที่ยึดติดกับตัวคานถูกถอนออก ประกอบกับมีฝนตกหนักมาก ทำให้มีน้ำหนักมากขึ้น ทั้งเมื่อรถแล่นจะมีแรงสั่นสะเทือน จึงทำให้คานเคลื่อนและพังถล่มลงมา บางท่านเห็นว่า การรื้อพื้นออกทำให้คานรับน้ำหนักไม่มีความสมดุล ถ้าใครได้ฟัง จะสรุปได้ประมาณว่า อาจเกิดจากความผิดพลาดที่เกิดจากคน ซึ่งหมายถึงบุคลากรในระบบงาน หรือ Human Error

เชื่อว่าคำถามที่เกิดในใจของทุกคน ใครจะรับผิดชอบ? อย่างน้อยที่สุด ผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ควรประกอบไปด้วย 1) บริษัทผู้รับเหมา 2) ผู้ควบคุมงาน และ 3) เจ้าของงาน

ตามที่เจ้าหน้าที่ระดับสูงของกรมทางหลวงให้สัมภาษณ์ในตอนแรกว่า ไม่ได้เกิดจากการสะเพร่าอาจทำให้มีการตีความไปได้ว่า เกิดจากเหตุสุดวิสัย

เมื่อพิจารณาแล้วยังคลาดเคลื่อนตามหลักความเป็นจริง ทุกอาชีพล้วนต้องมีมาตรฐานวิชาชีพ คนที่ประกอบอาชีพแต่ละอย่าง ต่างต้องมีความระมัดระวังมากกว่าบุคคลทั่วไป ที่ไม่ได้ประกอบวิชาชีพนั้น ดังนั้น แม้จะไม่ได้ประมาทโดยตรงในขณะที่ที่ลัด หรือดัน ให้คานลงมา แต่ถือได้ว่าเป็นความประมาทที่ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรกับผู้มีวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการซ่อมบำรุง รวมถึงการละเว้นกระทำการ คือ การที่ไม่ได้ปิดถนนเพื่อกันไม่ให้รถผ่านไปมา ซึ่งจะหลีกเลี่ยงและป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุครั้งใหญ่นี้ได้

สำหรับการฟ้องเรียกค่าเสียหายในคดีแพ่ง การฟ้องละเมิดสามารถฟ้องบริษัทผู้รับเหมา และกรมทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้บาดเจ็บ

แนวนำ

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: ศุกร์ 5 สิงหาคม 2565

ปีที่: 43

ฉบับที่: 15072

หน้า: 5(ล่าง)

Col.Inch: 92.34

Ad Value: 115,425

PRValue (x3): 346,275

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: กฎ กติกา ธุรกิจ: คานถล่ม - ถนน 7 ชั่วโมง

และญาติผู้เสียชีวิต เช่น ค่าปลงศพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าขาดอุปการะ การคืนทรัพย์สินหรือใช้ราคาทรัพย์สิน

ศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อ.557/2556 คดีหมายเลขแดงที่ อ.446/2562 วางหลักไว้ว่า กรมทางหลวงมีหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาทางหลวงให้ปลอดภัยต่อการสัญจร หากถ้าไม่ดูแล ย่อมถือว่าละเลยต่อหน้าที่เมื่อเกิดมีความเสียหาย จะต้องรับผิดชอบ

นอกจากจะฟ้องคดีแพ่งแล้วยังสามารถฟ้องคดีอาญาฐานประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย บุคคลที่ถือได้ว่ามีส่วนในการกระทำความผิด เช่น คนงาน นายช่างผู้ควบคุมงาน บริษัทผู้ควบคุมงาน อธิบดีกรมทางหลวง ซึ่งหากรับสารภาพ ศาลคงจะปรานีพิพากษาให้รอลงอาญา ซึ่งหมายความว่า ไม่ต้องรับโทษจริง แต่หากกระทำความผิดอีก จะได้รับโทษจริง ทั้งคดีเก่าและคดีใหม่

คำพิพากษาฎีกาที่ 1909/2516 จำเลยขับรถยนต์บรรทุกทุกเสาไฟฟ้าโดยใช้ล้อพวง เมื่อล้อรถพวงหลุด ทำให้เสาตกลงมาขวางถนน จนกระทั่งค่ำแล้วจำเลยก็ไม่ได้จัดให้มีโคมไฟ หรือเครื่องสัญญาณอย่างอื่น เพื่อให้ผู้ใช้ถนนเห็นเสาที่ขวางถนนอยู่นั้น เป็นเหตุให้รถที่แล่นมาชนเสา มีคนตายและบาดเจ็บ ถือได้ว่าจำเลยกระทำโดยประมาท และผลเสียหายเกิดขึ้นจากการที่จำเลยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้น จำเลยจึงมีความผิด

มาตรา 227 ผู้ใดเป็นผู้มีวิชาชีพในการออกแบบควบคุมหรือ ทำการก่อสร้าง ซ่อมแซมหรือรื้อถอน อาคาร

หรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการอันพึงกระทำการนั้น โดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คำพิพากษาฎีกาที่ 1909/2516 จำเลยที่ 1 เป็นวิศวกรผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ย่อมมีความรู้ความชำนาญในการออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคาร การที่จำเลยที่ 1 รับจ้างออกแบบคำนวณต่อเติมและควบคุมการก่อสร้างต่อเติมอาคารเกิดเหตุ จำเลยที่ 1 จึงต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ โดยต้องออกแบบและคำนวณโครงสร้างให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ แต่จำเลยที่ 1 กลับประพฤติดิจจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ โดยไม่ใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ และออกแบบไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เป็นเหตุให้อาคารเกิดเหตุพังทลาย มีผู้เสียชีวิต และบาดเจ็บจำนวนมาก พุทธิกรรมและสภาพความผิดของจำเลยที่ 1 จึงร้ายแรงสมควรลงโทษสถานหนัก

เรื่องแบบนี้ไม่ควรเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในประเทศไทย และยังถือเป็นภาพสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนอีกด้วยว่า มาตรฐานความปลอดภัยในการก่อสร้างของเรายังคงเต็มไปด้วยเครื่องหมายคำถามเช่นเดิม